

Динкићева идеја о претапању Г17 у нову странку добија своје све јасније обресе. Како пишу *Вечерње новости* (25. јули), Динкић је отпочео преговоре са локалним лидерима Верољубом Стевановићем (Крагујевац), Бошком Ничићем (Зајечар) и Миодрагом Бабићем (Вршац) о образовању уније регионалних партија. Завршетак преговора очекује се у септембру, а оснивачки конгрес нове партије у новембру. Динкићева платформа за преговоре има само из две тачке: прво, децентрализацију и друго, административну регионализацију Србије. "Још није познато име странке", пишу

Но

ВОСТИ

, "али је сигурно да се нова партија неће звати Г 17 плус".

Динкић је човек који је већ десет година у високој политици. Он зна да рачуна и сигурно је узео оловку и сабрао гласове који би се могли добити. "Ја 100.000, Верко 40.000, Ничић 10.000, Бабић 10.000.... Ух, недостаје ми још 60.000 да прескочим цензус. Кога има у Крушевцу?... А у Димитровграду?"

И заиста, Србија је препуна, како неко духовито рече, "цепова очаја", читавих крајева који пребивају у запуштености, сањају "правог" локалног лидера и очекују да се и њима деси "чудо", за које су начули да се догађа у Јагодини, Вршцу или Зајечару. Ти људи спремни су да, у свом очају, поверују још једној лепој причи. Овога пута о томе да ће све бити боље, само да се изврши "регионализација и административна децентрализација" и паре престану да се сливају у тај грозни, паразитски Београд. А тек кад ЕУ види како је пуно "европских региона" настало по Србији... Засуће нас парама да просто нећемо ни знати шта са њима да радимо!

Али, да бисте поверовали новој лепој причи, претходно морате да заборавите на све оне старе и некада такође лепе приче, на приче у које сте веровали и због којих сте већ једном гласали за исте људе, који су тада само били у другом (страначком) паковању. А како да заборавите на обвезнице од 1.000 евра, и на Фијат у Крагујевцу, и на "стручност пре политике", и на "поштене реформе"....? Како да на то заборавите, када још има медија који вас непрекидно подсећају на то шта вам је све обећавано и у чему су вас све изневерили? Како да заборавите и поново се препустите сиренском зову вечних нам спасилаца, који се само за ову прилику више не зову "еврореформатори", већ "еврорегионалисти", како да им још једном поверујете када вас новине, које за 20 динара можете купити на оближњем киоску, непрестано подсећају на те незгодне епизоде из узорне нам прошлости?

И зато, рачуница је јасна. Ако донесемо закон уз помоћ којег ћемо угасити те новине, угасићемо подсећања. Јер, и остале ће се новине узети у памет, телевизије смо већ купили рекламама својих министарстава и "својим" државним простором, и тако ће све бити спремно за велико политичко-страначко "ресетовање". У новембру ћемо објавити еутаназију Г17 и рођење Уније европских региона Србије (УЕРС), у децембру добити бели шенген, а већ у јануару, препаковани и маркетиншки умивени тако да нас више ни рођена мајка не би препознала, бити спремни за нове изборе – наравно, ако неко тамо у Бриселу или Вашингтону закључи да је добро време за то.

А Србија? Пардон, Конфедерација европске покрајине Војводине и федерације европских региона Подриња и Поморавља (КЕПВФЕРПП)? Ова земља, како год да се тада буде звала, наћи ће се на још једној степеници ниже, на свом путу смањивања и распадања, путу којим га, очигледно, слепа за последице, води садашња политичка и медијска елита. И није Динкић крив ако наказе попут УЕРС-а и КЕПВФЕРПП-а ускоро постану стварност овог ојађеног народа. Бићемо криви ми, из политике и из медија, који смо лепо видели куда све то води, али смо се правили да ништа не знамо, гледајући своје ситне синекуре, своје аранжмане, своје привилегијце, пуштајући нове лажи да се коте, а старе бароне-разбојнике да још једном и без икаквог отпора однесу свој плен...

Да ли смо сви заиста толико морално пали? Да ли смо заиста све то и заслужили?

ПС. Молим главног уредника НСПМ, Ђорђа Вукадиновића, да овај текст објави пре 31. јула, дана када ће у Скупштини бити изгласан нови Закон о информисању.